ΜΚ04| ΤΑΞΕΙΞΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Η ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ [ΦΑΡΑΧ Β΄] · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_future/μκ04-ταξειξιδιωτικεσ-εντυπωσεισ/

Ὅσον καὶ ἂν ἀνέλθῃ κανεὶς ἐπὶ ἀεροπλάνου ἢ ἀεροπλοίου εἰς τὰς 6 ἢ 10 χιλιάδας μέτρα ὕψους, ἀπομακρυνόμενος τῆς σφαίρας τῆς γῆς, πάντως ἡ ἀπόστασις αὕτη δὲν θὰ ἦτο ἐκείνη, τὴν ὁποίαν θὰ ἤθελα νὰ ἔχω, διὰ νὰ παρατηρήσω τὴν σφαῖραν τῆς γῆς, ὡς σφαῖραν διαστάσεως 300 ἢ 400 μέτρων, διὰ νὰ ἴδω ταύτην ἐκ πασῶν τῶν ὄψεών της καὶ τῶν πλευρῶν της.

Διὰ τοῦτο, θὰ ἤθελα ν’ ἀνηρχόμην πέραν τῶν 10 χιλιάδων μέτρων, νὰ ἔφθανον εἰς τὰς 80 ἢ 100 χιλ. μέτρα, ἢ ἀκόμη, τὴν μέσην ἀπόστασιν τῆς γῆς ἀπὸ τῆς σελήνης. Θὰ ἠδυνάμην, φαντάζομαι, τότε νὰ εἶχον τὸ φαινόμενον τῆς γῆς, ὡς σφαῖραν εὐμεγέθη, τὴν ὁποίαν, ἐνῷ αὕτη θὰ ἔκαμνε τὴν 24ωρον περιστροφικήν της κίνησιν, ἐγὼ ἐξ ἀντιθέτου, διασχίζων ταύτην κατὰ μῆκος, θὰ ἠδυνάμην νὰ συγκεντρώσω ἐν τῇ τοιαύτῃ ἐρεύνῃ μου τὴν γενικὴν εἰκόνα τῆς κινήσεώς της, **ὄχι βεβαίως αὐτῆς ὡς σῶμα τοῦ Ἀπείρου, ἀλλὰ τῶν ὄντων της, θὰ παρηκολούθουν τὰς σκέψεις αὐτῶν, τῶν ἀποκαλουμένων ἀνθρώπων.**

Πολλοὶ ἐρευνηταὶ διέσχισαν διὰ τῶν τελειοτέρων μέσων συγκοινωνίας τὰς χώρας τῆς γῆς, κατὰ μῆκος καὶ πλάτος, καὶ τοὺς πόλους αὐτῆς διελθόντες. Πλὴν μίαν τοιαύτην ἐνέργειαν τὴν θεωρῶ δαπανηρὰν καὶ εἰς χρῆμα, οὔτινος στεροῦμαι, ἀλλὰ καὶ εἰς χρόνον. Διότι μελετῶν τις τὴν χώραν ἑνὸς λαοῦ καὶ προσπαθῶν νὰ ἐξαγάγῃ συμπεράσματα ἐκ τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων καὶ τῆς λειτουργίας τοῦ διακυβερνητικοῦ συστήματός του, πρέπει νὰ παραμείνῃ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐν αὐτῇ καὶ νὰ δαπανήσῃ ὅλα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς του, χωρίς κἂν νὰ δυνηθῇ νὰ μελετήσῃ ταύτην ἐξ ὁλοκλήρου, ὡς διαλογίζομαι νὰ πράξω ἐγώ, ἀλλὰ οὐδὲ τμῆμα αὐτῆς κἂν.

Διὰ τοῦτο ἀπορρίπτω τὴν τακτικὴν ταύτην μιᾶς τοιαύτης, συνήθους ἄλλως τε, κοινῆς, κοινοτάτης ἐνεργείας. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον ζητῶ ἐν τῇ ἐρεύνῃ μου νὰ καταμάθω, δὲν εἶναι τὸ τίς κατέχει τὴν ἀρχὴν χώρας τινός, ἢ ποῖον τὸ διακυβερνητικόν της σύστημα, ἢ τινες χοροὶ προτιμῶνται καὶ ποῖαι ὁρμαὶ καὶ τάσεις πρὸς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὰς τέχνας κατέχουσι τοὺς λαοὺς τούτους.

Θέλω νὰ ἴδω τὰς κινήσεις τῶν σκέψεων τῶν λαῶν ἐν τῷ συνόλῳ των καὶ ἐκ τῆς ἀλληλεπιδράσεως αὐτῶν ἔναντι ἀλλήλων, ὡς ὄντων, εἰς κυματισμοὺς καὶ κραδασμούς, νὰ καταμετρήσω τὸ ὕψος τῆς ἀξίας τῆς συνθέσεως τοῦ συγκροτήματος τούτου τῆς ἀνθρωπότητος, διὰ νὰ ἴδω ὁποίαν κατέχει εἰς τὴν γενικὴν μορφὴν τῆς ζωῆς τοῦ συνόλου, τῆς σχετιζομένης μὲ τοὺς ἄλλους ἐκτὸς τῆς γῆς κόσμους.

Ἴσως μὲ ὅσα ἀνωτέρω διετύπωσα, μὲ χαρακτηρίσητε ὡς κατεχόμενον ὑπὸ πυρεσσούσης φαντασίας, ἤτις ἐπεξετάθη πέραν τῶν ὁρίων τῆς λογικῆς. Δὲν ἀποκρούω παντάπασιν τὸν χαρακτηρισμόν σας, ἀλλὰ παρασιωπῶν τὸ σημεῖον τοῦτο καὶ χωρὶς ἀκόμη νὰ ἐκφέρω γνώμην ἐπ’ αὐτοῦ, προχωρῶ. Διὰ τοῦτο λοιπὸν μία ἔρευνα ἐκ τοῦ σύνεγγυς τῶν ἀτόμων τοῦ πλανήτου τῆς γῆς οὐδέποτε θὰ ἠδύνατο νὰ καταλήξῃ εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν προσδοκιῶν μου.

Ὅταν δέ τις συλλαμβάνῃ μίαν ἰδέαν, οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχει αὕτη, ἐὰν δὲν θέσῃ ταύτην ἐν τῇ ἐφαρμογῇ. «Ἀμ’ ἔπος λοιπόν, ἀμ’ ἔργον». Διέτρεξα τὴν χώραν τῆς γῆς ἀπ’ ἄκρου εἰς ἄκρον, διὰ νὰ εὕρω εἰς τὰς ἐργασίας τῶν σοφῶν, τὸ μηχανικὸν ἐκεῖνο μέσον, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο ὑπερπηδῶν τὰς δυσκολίας, νὰ μὲ ἀναβιβάσῃ εἰς τὸ ποθητὸν ὕψος, ὅπου θὰ ἔστηνον τὸ παρατηρητήριόν μου.

Ἀτυχῶς ὅμως, εἶδον τὸν σίδηρον καὶ τὸν χάλυβα καὶ τὰ ἐκλεκτὰ τῆς γῆς μέταλλα, χυνόμενα εἰς μεγάλα χωνευτήρια, πλήν, οὐδαμοῦ κατεσκευάζετο ἡ συσκευὴ αὕτη, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἐζήτουν. — Ἐὰν ἔζη ὁ Ἰούλιος Βέρν, εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος, ὅτι θὰ ἤθελε δημιουργήσει μίαν τοιαύτην συσκευήν, σύμφωνον μὲ τοὺς πόθους μου καὶ ἱκανοποιοῦσαν με κατὰ πάντα.—

Ἐζήτησα ἐπίσης ν’ ἀνεύρω τὸν συγκεντρωτικὸν φακόν, διότι ἐν τῷ παρατηρητηρίῳ μου ἐκεῖ εἶχον ἀνάγκην ἑνὸς συγκεντρωτικοῦ φακοῦ, ὅστις θὰ συνεκέντρου τὰς κυμάνσεις τῶν κινήσεων τῶν σκέψεων τῶν ὄντων ἐν σμικρῷ καὶ θὰ ἔβλεπον ταύτας καὶ ἐκ τούτων θὰ ἔκρινον, διὰ νὰ καταλήξω εἰς τὰ συμπεράσματά μου. Πλὴν οὐδαμοῦ καὶ τὴν συσκευὴν ταύτην εἶδον ἑτοίμην ἢ κατασκευαζομένην κἄν.

Μόνον φακοὺς συντέμνοντας ἀποστάσεις, πλὴν οὗτοι δὲν ἦσαν κατάλληλοι διὰ τὴν ἐργασίαν εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐπεδιδόμην. Φακὸν συντέμνοντα ἀποστάσεις δημιουργῶ ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, ἐὰν τοῦτο θελήσω, ἀλλὰ **φακὸν συγκεντρωτῆρα τῶν κυμάνσεων τῶν σκέψεων τῶν ὄντων ἐν τῷ συνόλῳ κόσμου τινὸς ἐν τῷ ἀπείρῳ** δὲν δύναμαι, ἀφ’ ἑαυτοῦ διὰ τῶν δυνάμεών μου, νὰ

δημιουργήσω, εἶπον εἰς τὸν ἐργαζόμενον σοφόν, διὰ τὸ πάχος, τὰς διαστάσεις καὶ τὰ κύματα τοῦ ὄντος ὑπ' αὐτοῦ κατασκευαζομένου φακοῦ, τῆς συντμήσεως τῶν ἀποστάσεων.

Ἐπανῆλθον οἴκαδε. Ἴσως νομίσητε ὅτι ἡ ἐπάνοδός μου ἐγένετο μετὰ πάροδον χρόνου πολλῶν ἐτῶν, ἴσως ὅτι δὲν εἶχον ἐκ τοῦ οἴκου μου ἀπομακρυνθῇ καὶ ἐν τούτοις ἤμην ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ διαδρομῇ καὶ ἐν αὐτῇ εὑρέθην μετὰ πάροδον λεπτῶν τῆς ὥρας. Εἶμαι ταχὺς εἰς τὰς κινήσεις μου, κατέχω τὴν δύναμιν τῆς ἀστραπῆς, ἥτις ἀπ' ἀνατολῶν διασχίζει τὸν Οὐράνιον θόλον ἄχρις δυσμῶν, διὰ νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ μῆκος τῆς φωτεινῆς γραμμῆς της ἕως ἀνατολῶν καὶ πάλιν ἐκ τῆς ἄλλης ὄψεως τῆς γῆς ὁρατῆς.

Θὰ νομίσητε ὅτι εἶμαι τι τὸ ὑπερφυσικὸν ὄν. Ὄχι, ἁπλούστατα εἷς κοινὸς ἄνθρωπος, πλὴν μέ τοῦτο δὲν δυσχεραίνομαι νὰ ἐγκλείσω τὴν δύναμιν τῆς ταχύτητος ταύτης, τὴν ὁποίαν περιέγραψα εἰς ὑμᾶς καὶ **νὰ ἐξωτερικεύσω ταύτην ἐν καιρῷ εὐθέτῳ κατὰ τοὺς πόθους μου καὶ τὰς προθέσεις τῶν σκοπῶν μου.**

Ἐπανῆλθον οἴκαδε καὶ ἐρρίφθην εἰς τὰς σκέψεις μου. Πρέπει νὰ ἐξευρεθῇ τοῦ προβλήματος τούτου ἡ λύσις, εἶπον, πρέπει νὰ ἱκανοποιηθῇ ὁ πόθος μου. Ἐὰν ἦτο ἄλλος εἰς τὴν θέσιν μου, ἴσως ἐξωτερικεύετο εἰς τοὺς ὁμοίους του πρὶν τοῦ καιροῦ καὶ πρὸ τῆς προσκομιδῆς τοῦ ἀποτελέσματος, καὶ ἐπειδὴ τοιούτου εἴδους ἐξωτερικεύσεις **δυσκόλως εὑρίσκουσι δέκτας, διὰ νὰ δεχθῶσι τοὺς δυναμικοὺς κυματισμοὺς τῶν ἰδεῶν,** διὰ τοῦτο ἐσίγησα, ἔμεινα ἐν ἑαυτῷ συστοιχείᾳ ἐν δυνάμει, καὶ ἔφερον τὸ ἀποτέλεσμα πρῶτον καὶ κατόπιν, ἔρχομαι νὰ ἐμφανίσω καὶ εἰς ὑμᾶς ταῦτα, μετὰ τῶν ἀποτελεσμάτων ὅμως τῶν κινήσεών μου, ἅτινα εἶναι αἱ ἀποδεικτικαὶ καταστάσεις αὐτῆς.

Γνωρίζω τὴν λειτουργίαν τῶν νόμων ἐν τῇ ἐξωτερικεύσει δυναμικῆς συστοιχείας καὶ μάλιστα, ὅταν ἐν τῇ στάθμῃ ταύτης δὲν διοχετεύεται δύναμις ἐξ ἄλλης τινὸς κεντρικωτέρας συστοιχίας, γνωρίζω τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξαπολύσεως καὶ δι' αὐτὸ ἐσιώπησα ἐν ἐμοὶ καὶ παρέμεινα σιωπῶν οὕτω, ἄχρι τῆς ὥρας ἐκείνης, καθ' ἣν εὗρον τὴν λύσιν τοῦ ἀπασχολοῦντός με τοιούτου προβλήματος.

Ἐν ᾧ ἤμην ἡμέραν τινὰ βυθισμένος εἰς τὰς σκέψεις μου, πρὸς λύσιν τοῦ προβλήματος τούτου, τὸ ὁποῖον ἐπὶ ἡμέρας μὲ ἐβασάνιζε, χωρὶς νὰ ἐφησυχάζω ἐξ αὐτοῦ οὐδὲ στιγμήν, ἐμφανίζεταί τις ἀπροσδοκήτως, ὅστις μοῦ λέγει μετὰ σταθερότητος:

-Ἐγὼ θὰ σοῦ καταδείξω τὸν τρόπον.

Ἤγειρα τὴν κεφαλήν μου πρὸς τὸ μέρος τῆς φωνῆς, πλὴν δὲν εἶδον κανένα. Δὲν ἐκπλήττομαι, ὡς συμβαίνει μὲ πάντας τοὺς θνητοὺς πρὸς τὰ φαινόμενα τῆς ζωῆς. Τὸ κυριῶδες δὲ σημεῖον εἶναι ὅτι **δὲν προκαταλαμβάνομαι παρ' οὐδεμιᾶς ἐντοπισμένης γνώμης, ἐχούσης θέσιν δόγματος ἐν ἐμοί, διότι τὰ πάντα παραμένουσιν ἀντιπαρερχόμενα, ἐξέλιξις διὰ νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν αὐτῶν, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα ἐμφανίζονται ἀεὶ μὲ τὴν μορφὴν τῆς τελειότητος ἐπὶ τὰ πρόσω.**

Συνεπῶς ἐξετίμησα τὸ φαινόμενον τοῦτο, διότι περὶ φαινομένου ἐπρόκειτο, καὶ διότι **ἔχω ὡς ἀρχὴν νὰ ἐκτιμῶ πάντα τὰ φαινόμενα τῆς ζωῆς, τὰ ὁπωσδήποτε συγκεκριμμένως ἢ ἀφηρημένως ὑποπίπτοντα εἰς τὰς αἰσθήσεις μου** καὶ, ὡς περὶ παρόντος προσώπου, ἀπετάνθην πρὸς αὐτὸν ἐρωτῶν:

-Εἶμαι πρόθυμος νὰ δεχθῶ τὰς ὁδηγίας σας.

Δὲν ἀμφέβαλλον εἰς τοὺς λόγους του, διότι ἡ πειστικότης του ἦτο τοιαύτη, ὥστε ἦρε πᾶσαν μορφὴν δυσπιστίας. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον μὲ κάμνει ν' ἀπαντήσω ἀμέσως ὡς περὶ προσώπου παρόντος ἀφ' ἑνός, καὶ νὰ ἐνθαρρύνω τοῦτο καὶ τὰς εὐγενεῖς προθέσεις του, **εἶναι τὸ αἴσθημα τῆς Ἐλευθερίας τὸ ὁποῖον μὲ διέπει ἐν τῇ Ἀπολύτῳ αὐτοῦ μορφῇ. Ζῶ ἴσως ἐν τῇ χώρα σας, κατὰ τὰ φαινόμενα δεσμώτης αὐτῆς, πλὴν ἡ Πατρίς μου εἶναι ἡ Χώρα, ὅπου τὸ πρῶτον ἐγεννήθη τῆς Ἐλευθερίας ἡ ἔννοια.**

Διὰ τοῦτο παρέχω τοῖς πᾶσι τὴν ἐλευθερίαν νὰ ἐνεργῶσιν ἐπ' ἐμοῦ καὶ τῶν πραγμάτων τῶν σχετιζομένων πρὸς τὴν ζωήν μου, οὐδαμῶς προτιθέμενος, ἔστω καὶ ἐπὶ κακῷ αὐτῆς, ἂν ἤθελε προηγηθῇ ἐνέργειά τις, νὰ δεσμεύσῃ τοὺς ζητοῦντας νὰ προβῶσιν οὕτω.

Εἶμαι τέκνον τῆς Ἐλευθερίας καὶ τὴν Μητέρα μου ταύτην τὴν φωτεινὴν θέλω ν' ἀποκαλύψω καὶ εἰς ὑμᾶς, διὰ νὰ ἴδητε τὰ θέλγητρά της. Καίτοι εἶναι μήτηρ μου, ἀλλ' εἶναι τόσον ἐρωτύλος, **ὥστε θερμαίνει εἰς τὰς ἀγκάλας της ὅλους ἐκείνους οἵτινες θὰ ἤθελον ποθήσει τὴν Ἀγάπην της. Καὶ ἀγαπῶσα, διαχέει κυματισμοὺς καὶ κραδασμοὺς Ἀγάπης καὶ οὐδέποτε στειρεύει ἡ Ἀγάπη, καὶ ἀπὸ φίλους καθιστᾶ τοὺς πάντας τέκνα της, διὰ νὰ ἐμφανίσωσι**

καὶ ἐκεῖνα ταύτην καὶ εἰς ἄλλους. Εἶναι Μητέρα πολλῶν, ἀλλὰ καὶ ἐρωμένη, προκαλοῦσα ἐκείνους εἰς τὴν καρδίαν, τῶν ὁποίων ἐγεννήθησαν οἱ πόθοι διά τὴν Ἀγκάλην της, διὰ τὴν Ἀγάπην της.

Τέκνον λοιπὸν τῆς ἐλευθερίας δὲν ἠδυνάμην, ἢ ν' ἀκούσω ἐλευθέρως, νὰ ἐνεργήσῃ ὁ ἀπροσδόκητος παρ' ἐμοὶ καὶ ν' ἀκούσω καὶ τὴν γνώμην αὐτοῦ, ἥτις ὑπῆρξεν κατὰ πάντα αὕτη ἡ λύσις τοῦ ἀπασχολοῦντός με προβλήματος.

-Δὲν θὰ ἀνεύρῃς αὐτὰ ποὺ ζητεῖς, συνεχίζει, εἰς τὴν χώραν ταύτην. Ἀκολούθησόν με, διὰ νὰ σὲ ὁδηγήσω ἐκεῖ, ὅπου μόνον δύνασαι νὰ ἱκανοποιήσῃς τοὺς πόθους σου.

Δὲν ἐδίστασα, οὐδ' ἠρώτησα αὐτόν τι εἰς τὴν πρότασίν του. Ὡμίλει μετὰ θετικότητος. Ἡ θετικότης του καθίστατο νόμιμος ἐν ἐμοὶ κατάστασις πίστεως καὶ τὸν ἠκολούθησα. Διεσχίσαμεν ἐκτάσεις αἰθέρων κενῶν, ὡς θὰ ἐλέγομεν, μετὰ τῆς αὐτῆς ταχύτητος μετὰ τῆς ὁποίας περιέγραψα τὴν προηγουμένην διαδρομήν μου. Ἐκείνη ἦτο ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς. Αὕτη ἦτο κατακόρυφος πρὸς τὰ ἄνω.

Ἀφοῦ διαπεράσαμεν τὸ στρῶμα τοῦ αἰθέρος ἢ τῆς ἀτμοσφαίρας τῆς Γῆς, τὸ ὁποῖον, ὡς λέγουν, εἶναι 80 χιλιόμετρα, ᾐσθάνθην ἑμαυτὸν πλέον αἰθέριον. Ἐκεῖ δὲ εἶδον καὶ τὸν συνοδόν μου ὑπὸ μορφὴν νέου τινός, εὐγενῶν χαρακτηριστικῶν ἐν τῇ μορφῇ του, ὅστις μειδιῶν μὲ προσηγόρευσε φίλον. Δὲν ἠδυνήθην ν' ἀρνηθῶ τὴν φιλίαν του, οὔτε τὴν οἰκειότητά του, ὅπως ἐδέχθην ὅλα τὰ ἄλλα.

-**Θὰ μεταβῶμεν εἰς τὴν χώραν τῆς τέχνης, μοῦ λέγει. Ἐκεῖ θὰ σὲ ἐφοδιάσω συσκευάς,** μὲ τὰς ὁποίας θὰ δυνηθῇς νὰ κάμῃς τὰς παρατηρήσεις σου.

-Καὶ ἡ Γῆ δέν εἶναι χώρα τέχνης, τὸν ἐρωτῶ.

-Καταστροφῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μοῦ εἶπε.

Ἐπροχωρήσαμεν. Αἰωρούμεθα ἄνωθεν σφαίρας νέας Γῆς. Μετ' ὀλίγον εἴμεθα ἐντὸς πόλεώς τινος. Κάθε ἄλλο ἦτο ἢ βιομηχανική ἡ πόλις αὕτη τῆς τέχνης. Οὐδ' ἴχνος κἂν μαύρου καπνοῦ ἐκ ταύτης ἀνεδίδετο, οὐδὲ ἡ παραστατικότης μιᾶς κἂν τῶν ὑψηλῶν καπνοδόχων.

-Ἀπορεῖς; Μοῦ λέγει. Καὶ ὅμως, ἔπρεπε νὰ ἐνθυμεῖσο τὴν Χώραν ταύτην τῆς τέχνης.

-Πῶς; Τὸν ἐρωτῶ. Ἔζησα εἰς αὐτήν ποτέ;

-Βεβαίως, μοῦ λέγει. **Ἄλλως τε δὲν θὰ ἤρχεσο ἐδῶ, οὐδ' ἐγὼ θὰ ἀνελάμβανον νὰ ὁδηγήσω οὕτω τινά, ἐὰν ἐθεωρούμεθα παραβάται τῶν νόμων τῆς διακυβερνήσεώς της.**

Δὲν ἠδυνάμην ν' ἀμφιβάλλω. Οἱ λόγοι του εἶχον πειστικότητα. Ἐπροχωρήσαμεν, καὶ μοῦ λέγει, δεικνύων μοι μίαν ἐκτεταμένην λευκὴν κατοικίαν, ἰσόγειον, ἀπαστράπτουσαν καὶ ὡσεὶ κατεσκευασμένην ἐκ μίγματος παλλεύκου πορσελάνης. Εἰσήλθομεν, καὶ ἐν τῇ διαδρομῇ τῶν διαδρόμων της, οἵτινες ἐπεξετείνοντο πρὸς πάσας τὰς διευθύνσεις ἐν ρυθμῷ, οἱ παρατυγχάνοντες ἔκλεινον τὴν κεφαλὴν μετὰ μειδιάματος χαιρετῶντες καὶ μετὰ σεβασμοῦ ἅμα. **Φυσιογνωμίαι εὐγενεῖς τὰ μάλα καὶ ὡσεὶ γνωσταί. Πόθεν ἐξεπήγαζεν ἡ γνωριμία των, δὲν ἐνθυμοῦμαι.**

Ἐφθάσαμεν εἰς διαμέρισμα μιᾶς αἰθούσης. Ἐστάθημεν καὶ εἰσήλθομεν. Ὁ ἐν αὐτῇ ἐπιστήμων ἠγέρθη καὶ φιλοφρόνως μᾶς προσέφερε καθίσματα, ἐρωτῶν ἡμᾶς τὴν αἰτίαν τῆς ἐπισκέψεως μας.

-**Θέλομεν συσκευὴν διὰ παρατηρητήριον αἰθέρος πυκνότητος ἑπτά (7) τριγώνων καὶ ἀποστάσεως 150 χιλιάδων μέτρων.**

Ἐγέλασεν ἐπιχαρίτως ὁ ἐπιστήμων ἐκεῖνος τῆς τέχνης καὶ παρουσίασεν μετ' ὀλίγον ἐκ τῆς προθήκης, ὅπου εἶχε παρατεταγμένας τὰς συσκευὰς αὐτοῦ, μίαν μικροσκοπικὴν τοιαύτην, μεγέθους 3 ἑκατοστομέτρων κύβου.

-Ὁρίστε, φίλτατέ μου, λέγει προσφέρων ἡμῖν ταύτην. Εἶναι ἐγγυημένη καὶ μετ' ἐπιμελείας ἐξασφαλιζούσης τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τῶν ἐρευνητῶν διὰ ταύτης.

Προσέφερεν ἀντ' αὐτῆς ὁ συνοδός μου χάρτην τινὰ μὲ σχήματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἠννόησα καὶ ἐχαιρετήσαμεν αὐτόν, ὅστις μᾶς προέπεμψεν ἕως τῆς θύρας. Ἐξήλθομεν ἐκ τῆς εἰσόδου τῆς ἄλλης πλευρᾶς τοῦ μεγάλου τούτου ἐργαστηρίου, τοῦ ὁποίου ἡ σιγὴ ἦτο ὡς νεκροθαλάμου μᾶλλον, ἢ ὡς ἐργαστηρίου, ὅπου διαμορφοῦται ἡ ὕλη κατεργαζομένη. Ἐξελθόντες, ὀλίγον ἀνωτέρω, εὑρέθημεν πρὸ ἑτέρου ὁμοίου οἰκήματος καὶ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον εὑρέθημεν πρὸ ἑτέρου ἐπιστήμονος, ὅστις προσεφέρθη νὰ μᾶς ἐξυπηρετήσῃ μετὰ τῆς αὐτῆς εὐπροσηγορίας καὶ εὐγενείας.

-Θέλομεν συγκεντρωτῆρας κυμάνσεων τῆς σκέψεως τῶν ὄντων ἐξ ἀποστάσεων 150 χιλιάδων μέτρων πυκνότητος αἰθέρος (7) ἑπτὰ τριγώνων.

Μετ’ ὀλίγον εἶχον εἰς χεῖράς μου σφαῖραν κυκλικήν, διαμέτρου 3 ἑκατοστομέτρων.

-Ὁ χειρισμὸς, μοῦ λέγει, εἶναι εὐχερής. Δύναται καὶ ἀνίδεος τῆς λειτουργίας τῶν νόμων, παντελῶς, νὰ καταλήξῃ εἰς ἀποτελέσματα. Καὶ ποῖος κόσμος θὰ ἐξερευνηθῇ;

-Ὁ Πλανήτης τῆς Γῆς, ἀπαντῶ.

-Λαμπρά. Εἶναι ἡ πρώτη ζήτησις ἡ γενομένη διὰ τὸν κόσμον τοῦτον. Δι’ αὐτό, εὔχομαι νὰ εὑρεθῶσι μιμηταί σας.

-Καὶ ἔχετε πολλοὺς τοιούτους συγκεντρωτῆρας;

Ἐγέλασεν.

-Βεβαίως. **Ὑπερβαίνουσι τὸν ἕνα κατὰ τὸ σύνολον τῶν ὄντων της καὶ πασῶν τῶν βαθμίδων τῆς ἀποστάσεως ἕως τοῦ κορυφώματος τῆς Ἑστίας.**

Δὲν ἠννόησα τί ἤθελε νὰ εἴπῃ. Ἐθαύμασα, ὅμως, διὰ τὴν ποσότητα τῆς ἀδιαθέτου ταύτης ἐργασίας καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ προκληθέντος θαυμασμοῦ μου, ὃν διῃσθάνθη, μοῦ εἶπεν:

-Δὲν κηδόμεθα ἐκείνου, ὅπερ ὑπερευρίσκεται. Εὑρίσκεται ἀκριβῶς διὰ τὴν διάθεσιν αὐτοῦ. Καὶ φθείρομεν τὴν ὕλην διὰ τὴν παραγωγὴν ἑτέρας μορφῆς ὕλης ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως τῆς ὕλης.

Ὁ συνοδός μου ἠγέρθη. Ἠγέρθην καὶ ἐγὼ καὶ, ἀφοῦ ἐνεχείρησε καὶ εἰς αὐτὸν τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἀπόδειξιν, ἀπήλθομεν, ἐνῶ οἱ λόγοι του ἤχουν εἰς τὰ ὦτα μου διὰ τὸ ἀκατανόητον αὐτῶν.

-Δὲν ἀπαιτεῖται, μοῦ λέγει, ἄλλη συσκευή. Αὗται εἶναι ἀρκεταί.

Καὶ ἐν ταὐτῷ ᾐσθανόμην ὅτι ἀφήνομεν τὴν χώραν ἐκείνην τῆς τέχνης κάτωθεν τῶν ποδῶν μας. Τὶ κρῖμα, διελογιζόμην, νὰ μὴ θαυμάσωμεν αὐτήν. Διατί νὰ μὴ ζητήσω τοῦτο ἀπὸ τὸν συνοδόν μου. Καὶ ἀνεκοίνωσα εἰς αὐτόν, πόσον ἐπεθύμουν νὰ περιεργαζόμην τὴν χώραν ταύτην.

-Διατί δὲν τὸ ἐξεδήλωσας τοῦτο ὅταν εἴμεθα ἐκεῖ;

-Ἐνόμιζα ὅτι θὰ ἦτο ἀνεπιθύμητον.

-Ἱκανοποιήθητι τοῦ πόθου σου τούτου, μοῦ εἶπε, δεικνύων τάς συσκευάς μου, ἃς ἐκράτουν μετὰ προσοχῆς εἰς ἑκατέρας τὰς χεῖράς μου ἀνὰ μίαν.

-Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν;

-Ὄχι, μοῦ λέγει. Καὶ ἔπεσα εἰς ἀθυμίαν. Ἀφοῦ ἐπροχωρήσαμεν εἰς ἀρκετὴν ἀπὸ τὴν σφαῖραν τῆς χώρας τῆς τέχνης ἀπόστασιν, ἐστάθημεν καὶ στραφεὶς μοῦ λέγει:

-Ἐφανταζόμην, ὅτι θὰ ἠδύνασο νὰ ἐννοήσῃς, ὅτι δι' αὐτῶν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θέλεις νὰ ἐφαρμώσῃς διὰ τὴν χώραν τῆς Γῆς.

-Πῶς;

-Ἰδού, μοὶ λέγει. Δός μοι τὸν κῦβον.

Ἐκράτησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἀριστερᾷ παλάμῃ του. Διὰ τοῦ δείκτου τῆς δεξιᾶς χειρός του ἔκαμε, κύκλους πρὸς τὸν κύβον οὕτως ὥστε ἐνῷ εὑρισκόμεθα εἰς μετέωρον κατάστασιν, πρῶτον τώρα ἤρξατο νὰ ἀναφαίνεται ἔδαφος ὑλοποιούμενον μὲ βλάστησιν ἀρκετὰ ἐλκυστικὴν καὶ μυροβόλον καὶ ἡμεῖς ἐπ' αὐτῆς. Εἴμεθα κάτω ἢ ἄνω τῆς σφαίρας τῆς χώρας τῶν τεχνῶν - μᾶλλον αὕτη ὑπερίπτατο, τῶν κεφαλῶν μας καὶ πρὸς ἀνατολάς. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον τῶν κυκλικῶν κινήσεων ἐδημιουργήθη τρίπους μέ βάσιν ἐν τῇ κορυφῇ ὑαλίνην ὡς καθρέπτης κυρτὸς πρὸς τὰ ἔσω. Ἐντὸς δὲ αὐτοῦ ἔθεσε τὸν συγκεντρωτῆρα. Ἰδοὺ τὸ παρατηρητήριόν μας καὶ τὸ μέσον τῆς ἐνεργείας μας. Ἐθαύμαζον διὰ πάντα ταῦτα.

-Διατί θαυμάζεις, μοῦ λέγει. Σὺ δὲν ἐζήτησας αὐτά; Πῶς, δὲν ἐπίστευες εἰς τὰς ζητήσεις σου; **Πρόσεξον.**

Ἐνῶ παρετήρουν τὸν συγκεντρωτῆρα, εἶδον ταυτοχρόνως τὸν συνοδόν μου νὰ ἵσταται ἀκίνητος, μὲ μέτωπον πρὸς τὴν σφαῖραν τῆς χώρας τῆς τέχνης καὶ **νὰ ἐκτοξεύωνται κυμάνσεις ἐκ τῆς κεφαλῆς του, φωτειναὶ κυκλικαί ἀκτῖνες, ὡς κύκλοι, καὶ νὰ ἐξαπολύωνται πρὸς τὴν σφαῖραν τῆς χώρας τῶν τεχνῶν.** Κατὸπιν λέγει πρός με:

-Τώρα ἰδέ ἐν τῷ συγκεντρωτῆρι τούτῳ.

Καὶ ἔβλεπον τμήματα, τμήματα τῆς πόλεως, ὡσεὶ ἤμην παρὼν ἐν αὐτῇ καὶ τὰ πρόσωπα, ὡς εἶδον ταῦτα πρὸ ὀλίγου, καὶ τὰ ἐργαστήρια καὶ τὰς ἐσωτερικὰς αὐτῶν διακοσμήσεις καὶ τὰς ἐργασίας, εἰς ἃς ἐπεδίδοντο οἱ ἐν αὐτοῖς ἐργαζόμενοι. Καὶ εἶδον περίεργον φαινόμενον. Ἀντὶ χυτηρίων εἶχον

κώδωνας ἐκ πορσελάνης διαφόρων μεγεθῶν καὶ ἐν αὐτοῖς ἐπεξεργάζοντο τὴν ὕλην διὰ μιᾶς ράβδου καὶ **διὰ σπινθηρισμῶν, ἐξερχομένων ἐκ τῆς κεφαλῆς των.** Καὶ ἐνεφάνιζον μικροσκοπικὰς συσκευασίας, διὰ πάσης μορφῆς χρήσεως ἔρευναν ἐπιστημονικὴν τῶν στοιχείων τῆς ὕλης, πάσης μορφῆς ὕλης **ἐμφανοῦς καὶ ἀφανοῦς τῷ ἀνθρώπῳ.**

-Ἀρκετὰ μοῦ λέγει. Τοῦτο τὸ ἔπραξα ἵνα ἱκανοποιήσω τὸν προκληθέντα πόθον σου ἀφ' ἑνός, καὶ διὰ νὰ σοῦ καταδείξω ἀφ' ἑτέρου τὸν χειρισμὸν τῶν συσκευῶν τούτων. Ἂς προχωρήσωμεν.

Μετ' ὀλίγον ἀνεφάνη ἡ σφαῖρα τῆς Γῆς. Ἐγνώρισα ταύτην ἐκ τῶν σκιῶν της, ἃς παρουσιάζει ἡ ὄψις τοῦ ἡμίσεως αὐτῆς, τῶν ἠπείρων της καὶ τῶν ὠκεανῶν της. Ὁλοὲν ἐμεγεθύνετο. Ἡ ταχύτης μας ἦτο καταπληκτική.

-Ἰδού, μοῦ λέγει αἴφνης, αὕτη ἡ θέσις εἶναι ἡ ἀπόστασις τῶν 150 χιλιάδων μέτρων. Ἐδῶ ἔχομεν πυκνότητα 7 τριγώνων. Περὶ αὐτῶν θὰ ὁμιλήσωμεν βραδύτερον. Ἐδῶ θὰ στήσῃς τὸ παρατηρητήριόν σου κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, ὡς μέ εἶδες, καὶ θὰ ἐργασθῇς παραλλήλως. Εἶπε ταῦτα καὶ προχωρήσαμεν. Μετ' ὀλίγον ἤμην ἐκεῖ. Ἐὰν καὶ ποσῶς δὲν ἀπεμακρύνθην, δὲν ἔβλεπον συνοδόν, πλὴν ᾐσθανόμην τὴν ἀνάγκην νὰ προπέμψω τὸν ἀπροσδόκητον φίλον.

-Φεύγω, μοὶ λέγει, καὶ καλὴν ἐπιτυχίαν.

Ἐνῷ μοῦ ἐλεγε τοὺς λόγους τούτους, ἐκλονίσθην ἐκ φοβερᾶς ταραχῆς. Μόνον τότε ἀντελήφθην ὅτι δὲν ἐκράτουν εἰς τὰς χεῖράς μου τὸν κῦβον καὶ τὸν συγκεντρωτῆρα.

Τί ἔγιναν αἱ συσκευαί, φωνάζω πρὸς τὸν ἀφανῆ πλέον συνοδόν μου. Ἤκουσα γέλωτα καὶ φωνὴν νὰ μοῦ λέγῃ:

-Ἡσύχασε, θὰ τὰς ἀνεύρης.

Καὶ πάλιν σιγὴ ἐκάλυψε τὸ πᾶν. Σιγὴ θανάτου. Ἡ ἀναπνοή μου ἐστάθη. Ὁ σφιγμός μου δὲν ἐκτύπα. Ἤσθάνθην τὴν ἀπώλειαν τῶν συσκευῶν ὡς τὴν καταστροφὴν τοῦ σύμπαντος ἐν τῷ μεγέθει αὐτῆς.

Τώρα διελογιζόμην τίνι τρόπῳ θὰ δυνηθῶ νὰ πραγματοποιήσω τὸ ὄνειρόν μου, τὸν πόθον μου, τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τούτου, ποὺ μέ τόσην εὐχέρειαν ἐφάνη ἡ λύσις του κατὰ ὅλως περίεργον καὶ παράδοξον τρόπον... Ποτὲ αἱ καταστάσεις δέν καταλαμβάνουν μόνιμον εἰς ἐμέ

θέσιν. Ἐκτοπίζων ταύτας προσδοκῶ ἑτέρας. Οὕτω ἔπραξα καὶ ἐν προκειμένῳ.

Μετ’ ὀλίγον ἡσύχασα. Ἤμην ἥρεμος. Δὲν εἶναι δεκτόν, εἶπον, θὰ εὑρεθῇ ἡ λύσις. Δὲν ἐψεύσθη ὁ μετὰ τόσης ταχύτητος καὶ πειστικότητος ἐνεργῶν. Μοῦ εἶπε, θὰ τὰς ἀνεύρω τὰς συσκευάς. Καὶ πρέπει νὰ τὰς ἀνεύρω. Τώρα εἶμαι ἥσυχος καὶ πιστεύω ἀδιστάκτως ὅτι θὰ τὰς ἀνεύρω. Ἂς ἴδωμεν ἡ αὔριον τὶ θέλει προσκομίσει ἐν ταῖς προσδοκίαις ἡμῶν πρὸς ταύτην. Αὐτὴ ἴσως λύσει τὸ μυστήριον καὶ τὸ πρόβλημα, ἅμα καὶ ἱκανοποιηθῶσιν οἱ πόθοι μου...